

מ"ת 705/04/15 - מדינת ישראל נגד אלטייב איברהים

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
מ"ת 705-04-15 מדינת ישראל נ' איברהים(עציר)
2015 אפריל 05
בפני כב' השופטת רונה פרסון
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
אלטייב איברהים (עציר)
המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד אייל עמאר

ב"כ המשיב - עו"ד אולג פרגין (מטעם הסנגוריה הציבורית)

המשיב - בעצמו (הובא באמצעות הליווי)

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת בהתאם לסעיף 21(א) לחסד"פ.

נגד המשיב הוגש במקביל לבקשה כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקיעת רישיון משנת 2010) וכן נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

על פי הנטען, ביום 1.4.15 בסמוך לשעה 13.15 נהג המשיב ברכב מ.ר. 10-036-29 בכביש המוביל לכניסה של הישוב בסמת-טבעון, וזאת כאשר הוא פסול מנהיגה **בתת"ע 2565-02-12** בבימ"ש השלום לתעבורה חיפה (מיום 6.3.12). מכתב האישום עולה כי הפסילה ניתנה בהיעדרו, ודבר הפסילה הודע לו ע"י השוטר אלי כהן ביום 4.2.13, והנאשם לא הפקיד את רישיון הנהיגה.

המבקשת טוענת לקיומן של ראיות לכאורה, כאשר לצורך דיון זה אין מחלוקת גם מטעם המשיב בדבר קיומן של ראיות לכאורה. כך גם עולה מחקירתו של המשיב מיום 1.4.15 ושם הודה כי הוא "הזיז את הרכב". כמו כן הודה כי פעמיים נתפס כאשר הוא נוהג בזמן פסילה.

ב"כ המשיב כאמור לא חולק על קיומן של ראיות לכאורה, הן בנוגע לנהיגה ללא רישיון והן בנוגע לנהיגה בזמן פסילה.

באשר לעילת המעצר - סבור ב"כ המשיב, כי לא מתקיימת עילה למעצרו של המשיב. לחילופין טען, כי מדובר בפעם הראשונה בה נמצא המשיב בביהמ"ש, וכי הוא עצור מיום 1.4.15 ובימי המעצר אותם ריצה עד היום יש בכדי להבהיר למשיב את חומרת מעשיו, וכי זיכרון המעצר ימנע מהמשיב הישנות העבירה.

בבואו לדון בבקשה מעין זו על ביהמ"ש לבחון שאלת קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ובהמשך לבדוק האם ניתן להשיג את מטרות המעצר ע"י חלופה שפגיעתה במשיב פחותה ממעצר ממש.

בענייננו כאמור אין מחלוקת בעניין קיומן של ראיות לכאורה, הן לגבי הנהיגה כאשר רישיון הנהיגה אינו תקף כנטען בבקשה ובכתב האישום והן בדבר נהיגה בפסילה. בעניין זה אף עיינתי בחומר החקירה שבתיק המבקשת ומצאתי כי מתקיימות ראיות לכאורה לחובתו של המשיב.

באשר לעילת מעצר - בניגוד לטענת ב"כ המשיב, אני סבורה כי יש לקבוע כי בענייננו קמה עילת מעצר של מסוכנות, שכן אין זו הסתבכותו הראשונה מסוגה של המשיב, שכן התברר כי קיימים כנגדו שני תיקים נוספים, האחד בחיפה והאחר בעכו, ועניינם טרם התברר. המשיב על אף שנתפס נהוג כאמור מספר פעמים ולא נרתע מלשוב ולנהוג, כאשר הפעם הסביר זאת כ"עניין דחוף", ובכך לטעמי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות הנובעת מהתנהלותו של המשיב.

יחד עם זאת, ההלכה היא, כי יש לשאוף בעת דיון בבקשה למעצר לכך, שהפגיעה בחירותו של מי שכנגדו מוגשת הבקשה תהיה פחותה ממעצר מאחורי סורג ובריוח, ובלבד שניתן יהיה להשיג את אותה מטרה שעומדת מאחורי המעצר.

בענייננו, המסוכנות נעוצה בנהיגה, כך שאם ניתן להבטיח שהמשיב לא ינהג, יהיה בכך כדי להשיג את מטרות המעצר באמצעות חלופה אשר פגיעתה בחירותו פחותה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים בעניין זה נראה, כי חלופה של מעצר בית מלא בפיקוח חברו של המשיב מר זובידאת מוסא, ת"ז 058911876, כשהמשיב לא יוצא מביתו של מר זובידאת (גם לא לעבודה בשלב זה) ויחד עם חתימה על התחייבות עצמית, ערבות צד ג' והפקדה כספית, יש בהם כדי להשיג את מטרות המעצר והרחקת המשיב מהכבישים.

מאחר שמדובר בעבירה חוזרת ואף שמדובר במעצר ראשון של המשיב, לא מצאתי כי ניתן לסמוך על המשיב שישהה במעצר בית חלקי בלבד, שכן אם יוצא מביתו עלול הוא לנהוג שוב ובכך יתממש הסיכון למשתמשי הדרך, סיכון שיש למנוע.

ניתנה והודעה היום ט"ז ניסן תשע"ה, 05/04/2015 במעמד הנוכחים.

רונה פרסון, שופטת